

Pożegnanie Krzysztofa Pendereckiego

2022-03-31

We wtorek, 29 marca odbyła się uroczystość przeniesienia i złożenia w Panteonie Narodowym prochów śp. Krzysztofa Pendereckiego, światowej sławy kompozytora, współtwórcy nowego oblicza polskiej muzyki w XX w. Krzysztof Penderecki był Honorowym Obywatelom Krakowa i laureatem srebrnego medalu „Cracoviae Merenti”. Flagi miejskie na budynkach Urzędu Miasta Krakowa były w tym dniu przystrojone kirem.

Ze względu na ograniczenia związane z pandemią, a także z powodów rodzinnych, przeniesienie prochów śp. Krzysztofa Pendereckiego zostało przełożone na drugą rocznicę śmierci kompozytora. Zgodnie z tradycją urna z prochami artysty była tymczasowo złożona w krypcie bazyliki św. Floriana. Uroczystość przeniesienia prochów do miejsca ostatecznego spoczynku, połączona z pożegnaniem, odbyła się 29 marca br. Prochy kompozytora, zgodnie z decyzją Kapituły Panteonu Narodowego, zostały złożone w krypcie kościoła Świętych Apostołów Piotra i Pawła, a sama uroczystość miała charakter państwowy. Obok przedstawicieli polskich władz z Prezydentem RP Andrzejem Dudą na czele, wzięły w niej udział także delegacje oficjalne kilku państw.

Mszę świętą żałobną poprzedziło wystawienie urny z prochami w bazylice św. Floriana. Ta część pożegnania przeznaczona była dla rodziny oraz przyjaciół kompozytora. W kościele wystąpiły krakowskie zespoły związane z śp. Krzysztofem Pendereckim: Chór Filharmonii Krakowskiej oraz Chór Polskiego Radia.

Stamtąd o godz. 11.00 wyruszył kondukt żałobny, który przeszedł ulicami Krakowa – od bazyliki św. Floriana, Drogą Królewską przez ul. Floriańską, Rynek Główny, ul. Grodzką – do kościoła Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Dla krakowian i wszystkich osób, które chciały pożegnać Mistrza, była to okazja do publicznego oddania hołdu i uczczenia pamięci Artysty.

Msza święta w kościele Świętych Apostołów Piotra i Pawła rozpoczęła się o godz. 12.00. Ze względu na niewielką przestrzeń świątyni wzięli w niej udział najbliżsi i osoby zaproszone przez rodzinę kompozytora, przedstawiciele państwa, władz lokalnych oraz instytucji i środowisk artystycznych.

Krakowianie mogli natomiast zgromadzić się przed kościołem – na placu św. Marii Magdaleny, gdzie został umieszczony telebim. Także na placu św. Marii Magdaleny zostało przygotowane specjalne miejsce, w którym krakowianie i goście mogli zostawić kwiaty przy fotografii Krzysztofa Pendereckiego. Wszystkie punkty uroczystości były transmitowane w TVP Kultura i TVP Info, pożegnanie można było śledzić także na [PLAY KRAKÓW](#). Transmisję (z wyłączeniem konduktu) prowadziło też Polskie Radio Dwójka.

Podczas liturgii zabrzmiały m.in. „De Profundis z Siedmiu bram Jerozolimy”, „Passacaglia z Serenady na smyczki”, „Lacrimosa” i „Agnus Dei” z „Polskiego Requiem” Krzysztofa Pendereckiego w wykonaniu Chóru Filharmonii Narodowej oraz Orkiestry Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Sinfonietta Cracovia – zespołu szczególnie ważnego dla Krzysztofa Pendereckiego. „Lacrimosę” wykonał Chór Akademii Muzycznej im. Krzysztofa

Pendereckiego w Krakowie.

Prochy kompozytora zostały złożone w Panteonie Narodowym w krypcie pod prezbiterium kościoła Świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Zobacz zdjęcia z uroczystości w [OTOFoto Kronice Miasta Krakowa](#)

Początkowo uroczystości pożegnalne śp. Krzysztofa Pendereckiego miał zakończyć koncert cenionej przez niego artystki Anne-Sophie Mutter z towarzyszeniem orkiestry Sinfonia Varsovia. Jednak w obliczu działań wojennych za naszą wschodnią granicą oraz z uwagi na niewyobrażalne dramaty, jakie w tych dniach przeżywają obywatelki i obywatele Ukrainy, decyzją małżonki śp. Krzysztofa Pendereckiego program uroczystości został ograniczony, a koncert „Krzysztof Penderecki in memoriam” przeniesiono na jesień 2023 r., kiedy przypada 90. rocznica urodzin kompozytora.

Krzysztof Penderecki urodził się 23 listopada 1933 r. w Dębicy i od lat studenckich związany był z Krakowem. Miasto miało dla niego znaczenie szczególne. W przemówieniu wygłoszonym podczas uroczystości otrzymania tytułu Honorowego Obywatela Krakowa podkreślał: „to właśnie Kraków ukształtował mnie i jako człowieka, i jako muzyka. (...) Tu, w Krakowie, skomponowałem około osiemdziesiąt procent utworów. To tutaj wracam i zakotwiczam po rozlicznych podróżach”.

Maestro przez ponad sześć dekad uczestniczył w życiu kulturalnym i społecznym miasta. Patronował wielu wspaniałym projektom muzycznym i kulturalnym o międzynarodowym zasięgu, dzięki którym krakowianie obcowali z wielką sztuką na równi z mieszkańcami innych europejskich metropolii.

Szczególnym przykładem zainteresowania sprawami miasta pozostanie historia Sinfonietty Cracovii, która staraniem Elżbiety i Krzysztofa Pendereckich uzyskała oficjalny status Orkiestry Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Pod okiem swojego wielkiego mentora orkiestra wyrosła na jeden z wiodących europejskich zespołów kameralnych.

Tutaj, w Krakowie, Krzysztof Penderecki zaczął studiować kompozycję pod kierunkiem Franciszka Skołyszewskiego, kontynuując studia w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Akademii Muzycznej, która od 2021 r. nosi jego imię) pod kierunkiem Artura Malawskiego i Stanisława Wiechowicza. W 1959 r. objął asystenturę w katedrze kompozycji na swojej macierzystej uczelni, a w roku 1972 został jej rektorem, pełniąc tę funkcję do 1987 r., najdłużej w historii uczelni. W latach 1987–1990 był dyrektorem artystycznym Filharmonii Krakowskiej.

Z początkiem lat 60. międzynarodową sławę przyniosły kompozytorowi utwory o oryginalnej szacie brzmieniowej – „Tren Ofiarom Hiroszimy”, „Anaklasis”, „Polymorphia”, „Fluorescencje”, dzięki którym stał się liderem awangardy muzycznej tamtych czasów. Ukończona w 1966 r. i nawiązująca do wielkiej tradycji muzyki sakralnej „Pasja według św. Łukasza” przyniosła Krzysztofowi Pendereckiemu światowy rozgłos. Kolejne dzieła – „Diabły z Loudun”, „Kosmogonia”, „Jutrznia”, „I Symfonia” – utrwaliły jego wizerunek jako wybitnego muzycznego

dramaturga. W 1972 r. rozpoczął karierę dyrygencką, prowadząc przede wszystkim własne dzieła, ale również swoich ulubionych kompozytorów, i współpracując w następnych dekadach z najbardziej cenionymi orkiestrami świata.

Od lat 70. w twórczości kompozytora zaznaczał się zwrot stylistyczny w kierunku syntezy doświadczeń awangardowych z tradycją. W kolejnych latach powstawały dzieła będące realizacją prestiżowych zamówień, m.in. „Raj utracony” dla opery w Chicago, „Czarna maska” dla Festiwalu w Salzburgu, „Król Ubu” dla opery w Monachium, „III Symfonia” dla Filharmoników Monachijskich, „IV Symfonia” na zamówienie rządu francuskiego z okazji dwusetlecia Rewolucji Francuskiej, „V Symfonia »Koreańska«” poświęcona „słuchaczom Dalekiego Wschodu”, „Siedem bram Jerozolimy” dla uczczenia 3 tys. lat Jerozolimy, „Dies Illa” z okazji 100. rocznicy wybuchu I wojny światowej oraz utwory pisane z myślą o zaprzyjaźnionych artystach – „I Koncert skrzypcowy” dla Isaaca Sterna, „II Koncert wiolonczelowy” dla Mścisława Rostropowicza, „Koncert fletowy” dla Jean-Pierre'a Rampala, „II Koncert skrzypcowy »Metamorfozy«” dla Anne-Sophie Mutter.

Istotną rolę w twórczości kompozytora odegrały utwory wskazujące na silny związek z historią Polski, jej etosem religijnym i narodowym, czego przykładem są: „Polskie Requiem” – jedno z najważniejszych i najdłużej pisanych dzieł (1980 - 2005), „Credo”, „Missa brevis” czy cykl „Powiało na mnie morze snów... Pieśni zadumy i nostalgii”, skomponowany do słów polskich poetów z okazji 200-lecia urodzin Chopina.

Twórczość ostatnich dwóch dekad to także utwory kameralne oraz symfonia będąca wyrazem zachwytu nad pięknem natury – „VIII Symfonia »Pieśni Przemijania«”, „VI Symfonia »Pieśni chińskie«”. Ponad 60-letnia droga twórcza Krzysztofa Pendereckiego zamknęła się imponującą liczbą ponad 160 kompozycji.

Krzysztof Penderecki był doktorem honoris causa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (1987), Uniwersytetu Warszawskiego (1993), Akademii Muzycznej w Krakowie (1994), Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (1994), Uniwersytetu Jagiellońskiego (1998), Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (2008), Uniwersytetu Zielonogórskiego (2014), Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (2016) oraz wielu uczelni na całym świecie, m.in. Georgetown University w Waszyngtonie (1984), Uniwersytetu Autonomicznego w Madrycie (1987), Uniwersytetu w Glasgow (1995), Duquesne University w Pittsburghu (1999), Yale University w New Haven (2003), Uniwersytetu Stradińskiego w Rydze (2005), Indiana University w Bloomington (2017), a także członkiem honorowym wielu akademii artystycznych i naukowych (Royal Academy of Music w Londynie, American Academy of Arts and Letters, Gesellschaft der Musikfreunde Wien, Félix Mendelssohn Bartholdy Stiftung w Paryżu/Lipsku, Academy for Performing Arts w Hongkongu, Academia Argentina de Música, Akademii Muzycznej w Rydze, Państwowego Konserwatorium im. Rimskiego-Korsakowa w Sankt Petersburgu, Konserwatorium im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie, Państwowego Konserwatorium im. Komitasa w Erywaniu). Był również członkiem jury licznych międzynarodowych konkursów, w tym Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu.

W 2005 r. został uhonorowany Orderem Orła Białego – najwyższym polskim odznaczeniem.

Otrzymał wiele prestiżowych nagród i wyróżnień, m.in. pięciokrotnie był laureatem nagrody Grammy (1987, 1998 – podwójnie, 2000, 2016). Otrzymał Nagrodę Księcia Asturii, Order Białej Róży Finlandii i Order Lwa Finlandii, Medal Krzyża – Grand Croix de L'Ordre „Pro Merito Melitensi” Suwerennego Zakonu Maltańskiego (Rzym), tytuł Komandora Orderu Trzech Gwiazd (Łotwa), tytuł Best Living Composer na Midem Classique w Cannes. Był członkiem Musikverein w Wiedniu i Grazu. Został uhonorowany Orderem Zasługi Wielkiego Księstwa Luksemburga, Orderem Honorowym Prezydenta Republiki Armenii oraz Medalem Prezydenta Republiki Armenii. Spośród niemal 170 medali i odznaczeń na całym świecie wymienić można również otrzymany w 1990 r. Wielki Krzyż Zasługi Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec oraz Wielki Krzyż Zasługi z Gwiazdą Republiki Federalnej Niemiec (2018).

Wiele ważnych wydarzeń muzycznych w Krakowie odbywało się pod patronatem samego kompozytora i przy jego czynnym zaangażowaniu w przygotowanie i realizację. Po przyznaniu przez UNESCO Krakowowi tytułu „Europejskiej Stolicy Kultury”, w ramach Festiwalu Kraków 2000, na zaproszenie Elżbiety i Krzysztofa Pendereckich przyjechali do Krakowa najwybitniejsi muzycy z całego świata.

W 2013 r. Krzysztof Penderecki otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Był też laureatem srebrnego medalu „Cracoviae Merenti” – odznaczenia przyznawanego osobom i instytucjom najbardziej zasłużonym dla Krakowa. Krzysztof Penderecki otrzymał również tytuły honorowego obywatela wielu innych miast w Polsce i na całym świecie. Był gościem honorowym krakowskich festiwali: Sacrum Profanum, Festiwalu Muzyki Filmowej w Krakowie oraz festiwalu muzyki dawnej Misteria Paschalia. W 2018 r. z okazji 85. urodzin kompozytora prezydent Krakowa Jacek Majchrowski uroczystie nadał sali audytoryjnej Centrum Kongresowego ICE Kraków imię Krzysztofa Pendereckiego.

W Lusławicach, gdzie mieszkał, otworzył Europejskie Centrum Muzyki – międzynarodowy kampus przeznaczony dla młodych artystów. Misją tej instytucji kultury jest rozwijanie talentów muzycznych najzdolniejszych młodych instrumentalistów, wokalistów oraz dyrygentów z całego świata; prowadzone są tu kursy mistrzowskie.

Krzysztof Penderecki zmarł 29 marca 2020 r. w Krakowie. Po śmierci mistrza przesłano wiele listów kondolencyjnych z całego świata, a w Krakowie przygotowano księgę kondolencyjną, która ze względu na restrykcyjne ograniczenia pandemiczne, była dostępna internetowo. Z wpisami można zapoznać się [tutaj](#).